

Actele de stare civilă

Înregistrarea nașterii

Întocmirea actului de naștere se face la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, de ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale în a cărei rază s-a produs evenimentul, pe baza declarației verbale a părinților, medicului, persoanelor care au fost de față la naștere, personalului desemnat din unitatea sanitară în care a avut loc nașterea, sau oricărei persoane care a luat cunoștință despre nașterea copilului, a actului de identitate al mamei și al declarantului, a certificatului medical constatator al nașterii și, după caz, a certificatului de căsătorie al părinților..

Pentru minorul sub 14 ani, certificatul de naștere poate face dovada identității, cetățeniei și domiciliului său, împreună cu actul de identitate al părintelui/reprezentantului său legal.

Acte necesare

- certificatul medical constatator al nașterii;
- declarația verbală a următoarelor persoane: oricare din- tre părinți sau, dacă aceștia, din diferite motive, nu o pot face, medicul, persoanele care au fost de față la naștere sau personalul din unitatea în care a avut loc nașterea, rudele ori vecinii care au luat cunoștință despre nașterea unui copil;
- actul de identitate al mamei și al declarantului;
- după caz, certificatul de căsătorie al părinților;
- declarația de recunoaștere, în cazul unui copil din afara căsătoriei, recunoașterea paternității având loc în momentul declarării nașterii;
- declarația scrisă a părinților, în cazul în care aceștia au nume de familie diferite ori există neconcordanță între prenumele copilului trecut în certificatul constatator și declarația verbală a declarantului;
- dispoziția primarului, în cazul în care părinții nu se înțeleg cu privire la numele de familie sau prenumele copilului.
- solicitarea serviciului public de asistență socială în cazul în care copilul este găsit sau a fost părăsit de părinți într-o unitate sanitară.

Obligația de a face declarația de naștere

Au obligația de a face declarația de naștere oricare dintre părinți, iar dacă, din diferite motive, nu o pot face, obligația declarării revine medicului, persoanelor care au fost de față la naștere, personalului desemnat din unitatea sanitară în care a avut loc nașterea sau oricărei persoane care a luat cunoștință despre nașterea copilului.

Termenul de declarare a nașterii

- 15 zile pentru copilul născut viu și în termen de 3 zile pen-tru copilul născut mort. Termenele se socotesc de la data nașterii și sunt calculate pe zile.
- 24 de ore de la data decesului, în cazul în care copilul născut viu a decedat în perioada primelor 15 zile de la naștere. Termenul se calculează pe ore.

Când declarația de naștere a fost făcută după expirarea termenelor prevăzute mai sus, în limita termenului de un an de la naștere, întocmirea actului de naștere se face cu aprobarea primarului. Nedeclararea nașterii în termenele legale constituie contravenție și se sancționează cu amendă.

Trecerea unui an de la data nașterii

Când declarația a fost făcută după trecerea unui an de la data nașterii, întocmirea actului se face în baza hotărârii judecătorești definitive și irevocabile, care trebuie să conțină toate datele necesare întocmirii actului de naștere. Acțiunea se introduce la judecătoria în a cărei rază teritorială are domiciliul persoana interesată sau unde are sediul instituția de ocrotire a copilului. În vederea soluționării, instanța solicită serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor în a cărui rază administrativ-teritorială are domiciliul persoana interesată sau se află sediul instituției de ocrotire verificări pentru stabilirea identității, precum și avizul medicului legist cu privire la vârsta și sexul persoanei al cărei act de naștere se cere a fi întocmit. Judecarea cauzei se face cu participarea procurorului.

Întocmirea actului de naștere al copilului găsit

Persoana care a găsit copilul este obligată să anunțe, în termen de 24 de ore, poliția și să prezinte copilul cu toate obiectele și înscrisurile aflate asupra lui. Întocmirea actului de naștere al copilului găsit se face, în termen de 30 de zile de la data găsirii copilului, de către serviciul public comunitar de evidență a persoanelor în a cărui rază administrativ-teritorială a fost găsit copilul, pe baza unui proces-verbal întocmit și semnat de reprezentantul serviciului public de asistență socială, de reprezentantul unității de poliție competente și de medic.

În procesul-verbal care se întocmește în termen de 3 zile de la data găsirii copilului, trebuie să se menționeze data, locul și împrejurările în care a fost găsit copilul, sexul și data presupusă a nașterii acestuia, stabilită de medic.

Obligația de a face demersurile necesare în vederea înregistrării nașterii copilului revine serviciului public de asistență socială în a cărui rază administrativ-teritorială a fost găsit acesta.

Întocmirea actului de naștere al copilului părăsit în maternitate

Întocmirea actului de naștere în cazul copilului părăsit de mamă în maternitate se face la împlinirea termenului de 30 de zile de la întocmirea procesului-verbal de constatare a părăsirii copilului, semnat de reprezentantul direcției generale de asistență socială și protecția copilului, de reprezentantul poliției și de cel al maternității.

Dacă identitatea mamei nu a fost stabilită în termenul prevăzut mai sus, serviciul public de asistență socială în a cărui rază administrativ-teritorială a fost găsit copilul, pe baza documentației transmise de direcția generală de asistență socială și protecția copilului, are obligația ca în termen de 5 zile să obțină dispoziția de stabilire a numelui și prenumelui copilului și să facă declarația de înregistrare a nașterii la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor.

Întocmirea actului de naștere se face pe baza procesului-verbal, a certificatului medical constatator al nașterii, a dispoziției de plasament în regim de urgență, a răspunsului poliției cu privire la rezultatul verificărilor privind identitatea mamei, a dispoziției de stabilire a numelui și prenumelui copilului și a declarației de înregistrare a nașterii.

Stabilirea numelui și prenumelui copilului

În cazurile întocmirii actului de naștere al copilului găsit sau părăsit, dacă nu se cunosc numele de familie și prenumele copilului, acestea se stabilesc, prin dispoziție, de către primarul unității administrativ-teritoriale unde se înregistrează nașterea.

Întocmirea actului de naștere al copilului adoptat

- În cazul adopției se va întocmi un nou act de naștere de către serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, de ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale în raza căreia se află domiciliul adoptatului ori sediul instituției de ocrotire în îngrijirea căreia se găsește adoptatul.

- În situația în care adoptatorii sunt cetățeni străini ori cetățeni români cu domiciliul sau cu reședința în străinătate, noul act de naștere se va întocmi de serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, de ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale în raza căreia se află domiciliul celui adoptat ori sediul instituției de ocrotire, în cazul copiilor aflați în îngrijirea acesteia.
- În noul act de naștere întocmit, rubrica «Locul nașterii» se va completa cu denumirea unității administrativ-teritoriale unde își are sediul serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, primăria unde se întocmește actul.

II. Căsătoria

Vârsta minimă de căsătorie este de optsprezece ani. Pentru motive temeinice, minorul care a împlinit vârsta de șaisprezece ani se poate căsători în temeiul unui aviz medical, cu încuviințarea părinților săi ori, după caz, a tutorelui și cu autorizarea direcției generale de asistență socială și protecția copilului în a cărei rază teritorială își are domiciliul.

Dacă unul dintre părinți este decedat sau se află în imposibilitate de a-și manifesta voința, încuviințarea celuilalt părinte este suficientă.

Dacă nu există nici părinți, nici tutore care să poată încuviința căsătoria, este necesară încuviințarea persoanei sau a autorității care a fost abilitată să exercite drepturile părintești.

Condiții (cf. Noului Cod Civil)

Căsătoria se poate încheia dacă viitorii soți au împlinit vârsta de 18 ani.

Pentru motive temeinice, minorul care a împlinit vârsta de 16 ani se poate căsători în temeiul unui aviz medical, cu încuviințarea părinților săi sau, după caz, a tutorelui și cu autorizarea instanței de tutelă în a cărei circumscripție minorul își are domiciliul. În cazul în care unul dintre părinți refuză să încuviințeze căsătoria, **instanța de tutelă** hotărăște și asupra acestei divergențe, având în vedere interesul superior al copilului.

Dacă unul dintre părinți este decedat sau se află în imposibilitate de a-și manifesta voința, încuviințarea celuilalt părinte este suficientă.

De asemenea, în condițiile art. 398, este suficientă încuviințarea părintelui care exercită autoritatea părintească. Dacă nu există nici părinți, nici tutore care să poată încuviința căsătoria, este necesară încuviințarea persoanei sau a autorității care a fost abilitată să exercite drepturile părintești.

Organul competent

1. Căsătoria se încheie de către ofițerul de stare civilă (primarul comunei, orașului, primarii de sectoare sau primarul general al Municipiului București sau delegații acestora) la sediul autorității administrației publice locale a municipiului, sectorului municipiului București, orașului sau comunei în a cărei rază administrativ-teritorială își are domiciliul sau reședința unul dintre viitorii soți.
2. Căsătoria se poate încheia în afara sediului autorității administrației publice locale, cu aprobarea primarului, dacă din motive temeinice unul dintre soți se află în imposibilitatea de a se prezenta.
3. Căsătoria nu poate fi dovedită decât prin certificatul de căsătorie, eliberat pe baza actului întocmit în registrul actelor de stare civilă.